

АГРАБІЯСТАНЦЫ – 20 ГАДОЎ

У 1961 годзе Гомельскому педагогічнаму інстытуту імя В. П. Чкалава быў выдзелены земельны участак плошчай 14 га ва ўрочышце Старыя Чонкі. Я тады быў яшчэ студэнтам 4-га курса хіміка-білагічнага факультета. Першымі адправіліся на участак чацвертакурснікі на чале з М. І. Дзмітрыевай. Ра-бліз абрэзку 1 чыстку старога сада, закладвалі агарод і метадычны участак. Ніжнай тэхнікі ў нас не было, усе работы выконвалі рыдлённі. Але працаўнікі мы з вялікім энтузіазмам, бо ведалі: робім вельмі карысную і патрабную справу.

На наступны год участак назвалі «аграбіястанцы», а мене, ужо выпускніка педыністытута, прызначылі яе першым загадчыкам.

Работу даводзілася пачынаць, як кожуць, на пустым месцы, з нуля. Прыняў на працу двух вартаўнікоў і трактарыста, якія «на сумішчальцтву» выконвалі і іншыя неадкладні работы.

Каб правесці першае асенне ворыва, давалося прасіць трактар у суседнім калгасе. Свёй тэхнік мы павінны былі атрымаць толькі к канцу года. Треба было рыхвацца і да наступнай вясны: добра ўтношыць гле-бу. Удахі з шафрамі мы ездзілі па конзавод у Прудок і прывозілі

угеніі на аграбіястанцы. За зіму была нарыхтавана значная частка арганічных і мінеральных угненіяў. Праз некаторы час мы атрымалі тэхніку — трактар

технікі інстытут сродкаў не выдзя-ляў. Даводзілася самім шукаць вýбісце з цяжкага становішча. Валі-кую дапамогаў ў нашай работе і карыснай парадай, і справаў аказаўся дадзент У. П. Харахонаў і дэкан факультета П. П. Грыгор'еў.

А нали наступні час палівой практикі студэнтаў-білагічнікі, таксама не абылося без цяжкасцей. Треба было наладзіць іх быт, харчаванне. На станцыі пабудавалі навес, які потым служыў і сталовай, і аудыторыйнай для заняткаў студэнтаў. Іншых памяшканій ў той час не было. Будаўніцтва каменінага будынка было закончана да восені.

Надыхаў час уборкі вырашчавага ураджаю — толькі пад зернабоўсім было занята 8 га. Былі на-быты старыя малацілкі і велікі. Да пачатку жніва агрегаты мы адрамантавалі сваімі сіламі. Уборка ураджаю прыйшла паслеха.

Крыху пазней, у верасні, мы раз-белі і пасадзілі сад.

Такім было стаўніцтве аграбіялагічнай станцыі, якая стала цяпер важным вучэбным падраздзяленнем білагічнага факультета.

Л. ТУРКО,
першы загадчык аграбіястанцы
«Старыя Чонкі».

На аграбіялагічнай станцыі — выдатныя ўмовы для даследаваніяў. На адымку: студэнтка 4-га курса білагічнага факультета Л. Мішына праводзіць вызначэнне транспірапы бульбы.

Фота У. Чысціка.

Я не ўспомню выпадка, калі б пры сустэрэне з выпускнікамі білагічнай факультета апошніх дваццаці гадоў не заходзіла размова аб ролі практикі на білагічнай станцыі «Старыя Чонкі». Тут студэнты замадоў-ваюць і паглыбляюць тэарэтичныя веды, набытыя ва аудыторыях, атрымліваюць навыкі назірання за білагічнымі абектамі, збору і сістэматызаціі вучэбнага і навуковага матэрыялу, па вядзенні пры-школьнага участка, робяць першыя ірокі ў свет навуковых даследаваній. Зразумела, што такія водгукі былых студэнтаў — гэта прамое сведчанне значнасці білагічнай станцыі як вучэбнага падраздзялення універсітета.

Пачатак такім практикі на білагічнай станцыі «Старыя Чонкі» быў пакладзены дванаццаць гадоў назад, калі рабя-ніем аблыянканаама да 31 жніўня 1961 года ў дзеяцці кілемет-рах па поўдні ад Гомеля ў малдунічым месцы паблізу раёна Сож быў выдзелены зямельны участак. Мэтай арганізацыі такой станцыі было забеспечы-нне поўным аг'еме правадзенія вучэбно-пайлівых практик. Месца аказалася ідзальным: рэдкісане спалучэнне разме-щаных побач ляснога, пая-вога, багнавага і лугавога фі-тээнозаў, а таксама рака Сож. Для заалогаў — мноства прад-стаднікоў жывёльнага свету, якія адносіцца да беспазован-ковага і пазванковага тыпу.

На сучасных этапах развіція галоўнымі задачамі білагічнай станцыі з'яўлююцца, па-першае, садзейнічанне развіцію навуко-вых даследаваній па акты-вальных напрамках сучаснай біялогії.

Матэрыяльна-тэхнічная база практикі пачала стварацца ад-разу ж пасля выдзелення ўчастка. Аднак найбольшее раз-

ПРЫРОДНАЯ ЛАБАРАТОРЫЯ

віццё яна атрымала ў апошнія восем гадоў і асабліва за дзе-сятую пяцігодку. За гэты пе-рыйд пабудавана шэсць домікіў для студэнтаў, выкладынікі і даследчыкі станцыімі праведзена навукова-вытворчая канферэнцыя «Любін і праблемы білку» у Гомельскім вобла-сці. Аўтар гэтых радкоў, у прыватнасці, распрацаўваў адзін з раздзялоў рэкамендациі па тэхнолагіі вырошчвання луби-ну, якія былі адобраны на гэ-тай канферэнцыі. Сумесна з галоўным арганізатором вобласці распрацаўваны рэкамендациі па барабадзе з вірусынам хваробамі на кормавым лубине.

Прайшла і навуковая канфе-ренцыя студэнтаў па выніках навуковых даследаваній на білагічнай станцыі.

Вялікую вучэбную і навуко-вых даследчую работу на стан-цыі праводзяць дадзенты В. А. Хількевіч, Л. М. Салерін, Н. В. Шалухін, Н. С. Кіслалава, асі-стэнты Р. І. Маркелава, Л. М. Альмірава, Л. М. Церліковіч, заалогі дадзенты Л. П. Моладава, асістэнты В. І. Таличоў, А. Д. Ціханскі і іншыя. Іныя зай-ся-працаўнікі не толькі вучэбныя працэс у час вучэбно-пайлівой практикі, але і з'яўляюцца кі-рарытатамі курсавых і дыплом-ных работ студэнтаў дэяцінага і заочнага аддзяленняў.

І зразумела, нельга ўяўіць сабе вучэбна-пайлівую практику без яркай, маляўнічай, шмат-колернай прыроды, без гумару і віслелля, якія так уласцівы ма-ладосці. Да таго ж студэнты ў час практикі атрымалі пачатак новым перспек-тыўным сартам лубину.

Работа па добраўпаратава-нию станцыі падстадніць вялікай. Разам з развіццём ма-

тэрыяльна-тэхнічнай базы будзе развівашца і база для ад-пачынку, правядзення аздараў-ленчай работы. Тэарэтычныя станцыі будзе раздзелена на тры зоны: жыллёвую, вучэбно-даследовую, спартыўна-аэ-дараўленчую. Жыллёвую зону будзе ўяўляць сабой добра пры-стасаваныя капітальныя памяш-кані для студэнтаў, выклады-чыкі, аблыгуючага перса-налу. Памяшканіі для студэн-таў, якія будуть знаходзіцца на аздараўленні, — студэнцкі са-наторы — прафілакторы, на-сто чалавек, блок гаспадарчых пабудоў. Усяго гэта зона ў летні час зможа прынесьці 400—450 чалавек.

Вучэбна-даследчая зона будзе мець вучэбныя класы і ла-бараторы. Участак зямлі з на-ступнымі вучэбно-даследовыми дзяялінкамі: метадычны, лека-вых траў, сістэматычны, на-туралых траў, сеяных траў, для выканання курсавых і дыпломных работ гароднінай, кветкавай, садовай.

Спартыўна-аэдараўленчая зона будзе мець стадыён, фут-больнае поле, бегавыя дарож-кі, сектары для скакачоў і кі-дзін. Валейбольную, баскет-больную і танцісную пляшоўкі, подачную станцыю, дэндропарк.

Такі, у агульных рысах, на-прамак развіція біястанцыі на прадстаячай дзесяцігоддзе. Мно-гас з плануемага ўжо зробленага: участакі лекавых траў і работы па яго расчи-рэнню будуць працягвацца, па-вялічыцца дэялінка пладо-вядычных культур на метадыч-ных участках, расширыцца участак для навукова-даследчай работы студэнтаў.

У гонар даследціў стан-

цы закладзена юбілейная алея, пачаты пасадкі дрэў у дэндро-парку.

Для работ на участках набыты трактар. Ужо атрыманы дас-вол з на правядзенне практычных работ па будаўніцтву прафілакторыя.

Хачу адзначыць, што наша станцыя зможа прадастаўіць магчымасць працаўнікамі тэ-стаднікамі іншых факультетаў. Так, нядына пачала працаўніц сейсмічнай станцыі, аbstялява-на высокаадчувальными пры-борамі. Таму свае навуковыя даследаванія тут зможуць пра-водзіць студэнты-геолагі.

У будучыні станцыя будзе нагадваць білагічны сад у мі-ніяці: да 120 відаў дрэў, кустарнікі, травяністыя рас-ліні, якія ўжо ёсць, дабавіцца яшчэ каля 200.

Ёсць у нас 1 свае цяжкасці. І самая, байдай, вядома — на-кадры. Гэта вельмі адчувальна, а тлумачыцца тым, што стан-цыя размешчана на значнай адлегласці ад населеных пунк-таў, і недаследавана сістэмы аплаты працы. Слабае яшчэ матэрыяльна-тэхнічнае забеспя-чэнне станцыі.

У стварэнні спартыўна-аэ-дараўленчай базы, давалася ёсць, бас-самымі шчымымі нашымі памо-чнікамі павінен быць факультэт фізічнага выхавання. Але гэта гапуль, што не адчуваецца.

Спадзяюся, што гэты арты-кул стане своеасаблівым штур-шком для паскарэння ўсіх рабо-т на станцыі, што ўсе, ад на-гога гэта заляжыць, зможуць у поўнай меры атрымліць першага, якія дасць станцыі вучэбнаму працэсу, аздараўленню студэнтаў, а значыць і павышэн-ню іх працаўдольнасці.

М. ВАЙДА,
дирэктар білагічнай
станцыі.

У час вучэбных практик па-змену будучымі білагічнага факультета дадзенты Л. М. Салерін і студэнты-практыкантамі (1972 г.); справа — віцепре-зімераў з глязда птушкі над краінскімі падстадніцтвамі.

На адымках: злева — ця-рэшткі дакані білагічнага факультета дадзент Л. М. Салерін са студэнтамі-практыкантамі (1972 г.); справа — віцепре-зімераў з глязда птушкі над краінскімі падстадніцтвамі.

У мастакоў
калектывах

СТАЛАСЬ СТУДЭНЦКАГА АНСАМБЛЯ

Бадай, не знойдзенаца ў нашым універсітэце студэнта (не ўчыночы, калекцые, першакурсікі), які не бы бы знаёмы з творчасцю вакальна-інструментальнага ансамбля ГДУ «Радзімічы». Без яго выступлення не абыходзіцца ўрачыстыя вечары, прымечаныя знамінальнымі датамі, ці проста вечары адпачынку студэнцкай моладзі ў універсітэце. Выдатна ведаючы ансамбль ў горадзе Гомелі, і з межамі вобласці. Во «Радзімічы» паставлена выкладаць з канцэртамі і на прадпрыемствы, і да працаўнікоў вёскі. Ва універсітэцкім клубе «Маладосць» вісьць на сцене карта Гомельскай вобласці. Уся жана — у чырвоных фланіках. Імі ўдзельнікі ансамбля абазначаюць месцы, дзе пабывалі са сваімі канцэртамі.

Сёня ВІА «Радзімічы» склінічае 10 гадоў. За гэты час змяніўся састав ансамбля, былі пошуки і знаходкі рэпертуару, адточанне майстэрства і добрае начучіе незадаволенасці дасліднікам.

А пачыналася ёсё з вялікага энтузізму першых удзельнікаў ансамбля: студэнтаў гісторыка-філалагічнага факультэта, факультэта фізычавання Леаніда Каханчыка (ён быў ініцыятарам стварэння «Радзімічы»), Юрыя Шаршакова, Сяргея Бялова, Пятра Лукашэнкі, Івана Ваўка, Віктара Марчукі, Міхала Каняжына. Рабяты не выпадкова дали назыву свайму ансамблі — «Радзімічы».

НА ЗДЫМКУ: удзельнікі ВІА «Радзімічы».

Фота У. Чысціка.

Так называлася адно са старых плямін, што жило на тэрыторыі цяперашняй Гомельскай вобласці. Гэтым як бы падкрэслівалася сувязь рэпертуару з фольклорам, беларускім народным маастацтвам, і да працаўнікоў вёскі. Ва універсітэцкім клубе «Маладосць» вісьць на сцене карта Гомельскай вобласці. Уся жана — у чырвоных фланіках. Імі ўдзельнікі ансамбля абазначаюць месцы, дзе пабывалі са сваімі канцэртамі.

Першае выступление адбылося на універсітэцкім сцене ў 1971 годзе. Тут праходзіў гарадскі конкурс палітычнай песні. З'яўленне новага калектыву, першага студэнцкага ансамбля ў вобласці і рэспубліцы, было прынята глядачамі і журністамі вельмі пэўна і прыглына. Рабяты была ўручана Ганаровая грамата аўкома камсомола. Постспех актыў. Працягвалася карпілівая работа: пасля занікні дубтага решэтыцы, спрэчкі і аноў пошуку сваіх індывідуалістасці, свайго творчага крэда.

У 1972 годзе ВІА «Радзімічы» запрашоць прынесьці ўдзел ва Універсітэце, што праходзіла ў г. Харкаве. Гэта быў першы выхад рабяў за межы вобласці, рэспублікі. І як узагарода за выдатнае выступ-

ленне — званне дыпламантаў. Як і раней, асноўным на прамкам у рэпертуары заставаліся беларускія народныя песні. Леанід Каханчык, кіраўнік ансамбля, сам рабіў аранжыроўкі песен, пісаў музыку на слова беларускіх кампазітараў. Цяпер ужо і адны вечар у ГДУ нельзя было ўвіць без выступлення «Радзімічы». Па плюнірасці расла, а гэта, безумоўна, патрабавала даўнейшага ўдасканалення майстэрства, новых песен, аранжыровак. І пошуки працягваліся.

Хутка пачынаецца канцэртная дзеянісць ансамбля па Гомельскай вобласці. Гарачымі аплодысментамі сустракалі яго ў Дамбе культуры рэбяных цэнтраў, у вясковых клубах ці праца на будаўнічым пляцоўках і паяльным стане. Па паследнім ЦК ЛКСМБ выезджалі рабяты з канцэртамі і на ўдарныя камсамольскія будоўлі Украіны, Малдавіі, а ў 1974 годзе ў складзе Усесаюзнага поезда дружбы наведалі Чахаславіаку. Яны выступалі ў вышынных навучальных установах братнай краіны, перед

працоўнымі, былі ў г. Чеческіх Будзейовіцах, дзе потым працавалі студэнцкі будаўнічы інтэрнатаўшчынныя атрады ГДУ.

...Час ляціць не віркмета. Закончана вучоба ў ГДУ, кожнага ўдзельніка ансамбля паклікала сваю жыццёвую дарогу. Хто з рабяў ішоў служыць у рады Савецкай Арміі, кто пачынаў самастойную працуўшчынну дзеянісць. І вось на універсітэцкім сцене — разнавідныя канцэрты «Радзімічы». Прайшоўшы як кажуць, на адных дыхані: запамятаўшы наудочу глядачамі і самімі работамі. Прайшоўшы, было ім крыху сумна ад таго, што даводзіцца развівцца. Цяжка было ўвіць сябе без наழукаўшчынных сцэнаў — разнавідныя, радасныя сустрачы з глядачамі...

Але прызнаны калектыву працягваў сваё існаванне ў новым саставе. Эстафету пыніялі студэнты маладых курсаў. І зноў з такім жа поспехам — новыя выступленіі, новыя поезды на фестывалі дружбы ў Днепрапрацёрскім, рэспубліканскім конкурсе палітычнай песні, міжнародным конкурсе палітычнай песні ў г. Ереване, дзе ў

АСЕННІ МАТЫУ.

Фота У. Чысціка.

«Гомельскій універсітэт» — орган парткома, ректората, месткома, комітета ЛКСМБ і профкома Гомельскага гарадскога паслядадзяльніцтва, Гомельская фабрыка «Палесцінка» Дзяржкамітэта БССР па спраўах выдавецтваў, паліграфіі і книжнага гандлю. Гомель, Савецкая, 1. Аб'ём — 2 друк. аркуш. Тыраж 2000 экз.

Наш адрес: вул. Савецкая, 104, п. 3-11, т. 56-16-52.

вышыні гонар прадстаўляць на шу распублику. Не змаглі жыць без свайго «дзяржіцца». Міхал Каняжын, Сяргей Бялou, Леанід Каханчык, налічалі адслужыць у радах Савецкай Арміі і сталі працаўніцамі ўніверсітэта. І ўжо тады майстэрства ўдзельнікаў ансамбля ўзімлююць на яшчэ больш высокую ступень. Рэпертуар значна абарадзіўся, стала больш дасканальнаму музычнаму гучанню.

...Цяпер у складзе «Радзімічы» — 11 чалавек, уключчычы 1 гукаржысёраў. Вядучы саліст — студэнтка эканамічнага факультэта Людзі Голуб, Оля Бакульманава, Тайя Дзэмушкіна, Надзія Надтачава і Людзі Антонава з матрака.

Іх мы запрасілі ў амасьль пасля факультэцкіх конкурсів «Анту, першакурснік!», — расказаў кіраўнік «Радзімічы» Міхалай Казароз. Проста нельга было не прыкімецці гэтым таленавітых сімпатичных дзяўчат. І наогул, такога роду конкурсы выяўляюць нямала здольных моладзі, карпілівай і шматдзейнай праца з якім дае добрая вынік. Так мы адшукалі і выдатнага гітарыста Віцэ Рычкову з эканамічнага факультэта. Ей у нас вялікі энтузіяст. За час летніх канікулаў самастойна адрамантаваў упакоі нашу апаратуру. Вялікая заслуга ў паслядоўных выступленнях і нашага канфэранса Аляксандра Дашикоўскага. Нельга не сказаць цэлых слоў у адрас напых гукаржысёраў Алега Дзэміненкі з эканамічнай і Леаніда Дзэміненкі з фізічнага факультэта. Без іх дапамогі наўрад ці мы змаглі бы даваць канцэрты. Справа ў тым, што апаратура наша даўняйшыя гаражы, на адных дыхані: запамятаўшы наудочу глядачамі і самімі работамі. Прайшоўшы, было ім крыху сумна ад таго, што даводзіцца развівцца. Вось і прыходзіцца спадзявацца толькі на пуда, што апаратура не пададзе ў сямі адказы момант (часта ж прымае ўдзел у конкурсах), ды на залатых руках нашых апераўраў Алега і Леаніда.

Дзесяць гадоў... Такі шлях ВІА «Радзімічы». Многасць дасліднікаў, многасць юніц, якія не вырашылі стаўніча. Пашукі новых пе- сен, новых аранжыровак. У гэтым калектыву дапамогуць і цесныя сабрёўскія творчыя сувязі са студэнткамі вакальнага інструментальнага ансамблем «Дняпро». Днепрапрацёрскага дзяржаркунага універсітэта, падэздкі з канцэртамі ў братнія рэспублікі, новыя маладыя таленты, якія будуть папаўніць калектыв.

...Гасне ў зале свято, падымаета заслонка і са сцэны гучаніца лірнай, народнай, лірнай, сучаснай. Зноў адбываюцца сустрачы з любімым ансамблем.

Т. ДУВЯК.

У ЗАПІСНЮ КНІЖКУ

Ни искусство, ни мудрость не могут быть достичеными, если им не учиться.
(Демокрит).

Наш разум по природе своей наделен неутомимой жаждой познавать истину.
(Цицерон).

Какое чудо природы — человек! Как благодорен разуму!
(Уильям Шекспир).

...Наші знанні никога не могуць имета конца именна потому, что предмет познанія бесконечен.
(Паскаль).

То, что мы знаем, — ограничено, а то, чего мы не знаем, — бесконечно.
(Шарль Лаплас).

Трудных наук нет, есть только трудные изложения.
(А. И. Герцен).

Невежество делает человека равнодушным в мире, а разнодушие растет медленно, но не обратимо...
(К. Паустовский).

...Ум заключается не только в знании, но и в умении прилагать знания на деле.
(Аристотель).

Тысячи путей ведут к заложению; к истине — только один.
(Жан Жак Руссо).

Чем шире, глубже задачи науки, тем обильнее практические плоды её исследований.
(А. М. Горкий).

ВЯСЁЛЫ ПЕРАПЫНАК

ПРА ВАШ НАСТРОЙ

Звярніце ўвагу на ваш настрой. Калі ён ёсть, то бывае добрым або дрэнім.

Калі ён добры, вучыцца зусім не хочацца. Хочацца змініцца, сіяць, наўшчыцца, дыхаць свежымі паветрамі. Так да таго часу, пакуль настрой не сансуецца.

А калі ён дрэнім, вучыцца падымаць, потым

паскардзіцца каму-небудзь на сваіх нагоды, падзяліцца з ім.

Калі ж настрою няма зусім, хотацца замініцца абы-чым, толькі не вучыцца. Забыцца, што не браць пад увагу, ні з кім не разамаўліць...

Але такі душэўны становішчы можа змяніцца добрым настроем. Гэта залежыць ад вас саміх...

ЗАПРАШАЕ ЦЫРК

З 21-га кастрычніка ў Гомельскім дзяржаўным цырку пачалі сваё выступленне артысты адзінага ў Савецкім Саюзе цырка-рэвю.

У праграме цыркавага агледу ў двух аддзяленнях з праложамі і эпілогам — эканамічнага пантаміма «Пад веласіпедыстамі» пад кіраўніцтвам У. Голубева; падвітаніем сабрёўскіх артыстов і заслужаных артыстов з РСФСР, лауреатаў Сусветнага фестывалю В. Сурковай і балета цырка-рэвю; міждзве-дзартысты — дресроўчыкі А. Грукаў; вялікія балетныя ансамблі цырка-рэвю.

Уесь вечар на манежы папулярныя клубы М. Захароў і І. Паўлак. Білеты на прадстаўленні прадаюцца па калектывных залуках у касах цырка. Даведкі па телефоне: 55-13-53.

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

«Гомельскій універсітэт» — орган парткома, ректората, месткома, комітета ЛКСМБ і профкома Гомельскага гарадскога паслядадзяльніцтва, Гомельская фабрыка «Палесцінка» Дзяржкамітэта БССР па спраўах выдавецтваў, паліграфіі і книжнага гандлю. Гомель, Савецкая, 1. Аб'ём — 2 друк. аркуш. Тыраж 2000 экз.

Заказ 5755